

UNIVERZITA KARLOVA – FAKULTA PEDAGOGICKÁ
Katedra francouzského jazyka a literatury
ODBORNÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno studenta: Viktorie Wolfová

Název práce: *Préciosité dans le classicisme français*

Vedoucí bakalářské práce: Dr. PhDr. Renáta Listíková, MCF

Oponent bakalářské práce: doc. PhDr. Catherine Ébert, Ph.D.

Hodnocení práce:

hodnocení: 1 = nejlepší, 4 = nejhorší

1. Cíl práce

dodržení zadání práce 2

2. Zpracování obsahu

tvůrčí přístup, náročnost, originalita, způsob práce s daty a informacemi 3

3. Formální a jazyková úroveň

práce s prameny a odbornou literaturou, citace – dodržení normy, členění práce, přehlednost, stylistická úroveň 2

4. Přínos práce

přístup studenta k řešení zadané problematiky, iniciativa, samostatnost, odborný přínos, využitelnost práce 3

Otázky k obhajobě a další vyjádření, připomínky, náměty pro obhajobu práce:

Viktorie Wolfová si zvolila téma, jehož mimořádná náročnost je dána jak vnitřně, jeho povahou, tak „vnějšně“, totiž četností odborné literatury a růzností pohledů, jež historie jeho čtenářsky širší i odborné recepcie přinesla. Proto je problematique už samo vymezení námětu. Je příliš extenzivní a ani seminární úvod do zásad výzkumné činnosti, který obnášel důrazné varování před riziky nepřiměřeně objemného tématu, který se v tomto směru musel shodovat s obdobnými upozorněními z jiných zdrojů a který tato rizika kromě obecného výkladu také demonstroval na konkrétních příkladech, nevedl bohužel autorku k tomu, aby si látku vymezila přiměřeněji.

O to nepřípadněji působí úvodní ujištění, že práce poskytne úplný rozbor („analyse complète du phénomène de la préciosité“, s. 8). Už z principu ho nelze v analogických případech dosáhnout nikdy, natož v práci tohoto druhu. Podobně jej není možno charakterizovat ani jako „analyse en profondeur“ (s. 39).

Ve výčtu pochybení pokračuji prohrěšky redakčními a jazykovými, k vážnějším bodům dospěji poté.

Redakce: častá kurziva číselných odkazů na poznámky po textu v témže typu písma

Jazyk: pravopis (chyby typu „George“ s. 9, „renaissance caractérisé“ s. 9; vyskytují se průběžně, avšak nejsou časté)

Nesprávná volba slov („proéminent“ místo éminent s. 24; „populaire“ s. 32 a několikrát infra – jak se liší význam slova v českém a francouzském jazyce?)

Logika („Sa thèse centrale dit que...“ s. 34; formulace je sice běžně užívána a přijímána, ale logiku poškozují)

V české resumé pak utrpěl přechodník (s. 43)

Povážlivou chybou je pak případ na rozhraní mezi běžným lexikem a terminologií, zacházení se slovem précieux. Autorka zaměňuje dva jeho významy v titulu článku o Proustovi (s. 39), ačkoli se dané adjektivum vyskytuje v nejznámějším úryvku z celého *Hledání ztraceného času*, a ačkoli je proto coby kvazi citaci či aluzi na tuto pasáž nezřídka užívají – včetně článku, o nějž se V. Wolfová okrajově opírá – odborné texty.

Myšlenková a interpretační práce: K vážnějším nedostatkům patří fakt, že rozbor tří La Rochefoucauldových pojmů není propojen s preciositou, a působí tudíž neústrojně (s. 33-36). Autorka v téže části BP přejde i vztah augustinismu k preciositě vzdor tomu, že převažující protikladnost obou proudů-postojů vyžaduje upřesnění právě tehdy, když jsou kladeny do souvislosti. Do stejné kategorie opominutí náleží dále terminologický lapsus („belle littérature“ s. 32).

Těžko přijatelné je rovněž školácké zjednodušení, že Mme de Sévigné nezáleží na stylu („...la marquise ne se soucie guère du style...“ s. 30); a zjednodušující, velmi hrubé užití konceptu realismus (s. 27).

Věcné chyby: upozorňuji na nepřesný úplný titul La Rochefoucauldových *Réflexions ou Sentences et maximes morales*, zde pouze *Réflexions et maximes morales* (s. 33).

Co ovšem již přijmout nelze, je řazení Danta k mistrům krátkých forem (s. 22). Jak autorka k tomuto soudu došla? Ztotožnění Apuleiova *Zlatého osla* s epistolárním románem rovněž vede k otázce, odkud tento nesmysl autorka přejala a proč vůbec mohl bez nápravy zůstat v jejím textu.

Nakonec čtenář zaznamená i mezery v pramenech. Dvěma klíčovými díly pro zvolené téma jsou *Les précieuses ou comment l'esprit vint aux femmes* od Rogera Duchêna (Fayard, 2001) a *Les précieuses : Naissance des femmes de lettres en France au XVIIe siècle* od Myrian Dufour-Maître (Honoré Champion, 2008). První z citovaných monografií je přitom dostupná v Národní knihovně (!).

Jakkoli je pro autorku nejpřednější vypořádat se s největšími chybami, navrhuji přesto prohloubení ve dvou bodech, spíše výhledově vzhledem k časové blízkosti obhajoby:

- funkci maxim vysvětlit s odkazem na dvojici docere-delectare a její původ (s.16)
- rozvést úvahu o kategorii idyličnosti v pastorálním žánru s oporou v Patriku Ouředníkovi, in *Utopus to byl, kdo učinil mě ostrovem* (Torst, 2010)

Tato kritika neznamena, že by text byl prost předností: francouzština je až na výše uvedené nedokonalosti kultivovaná, bohatá a úhrnem převyšuje standardní úroveň jazyka BP na Pedf UK; pomínu-li dvě zásadní mezery, bibliografie je na BP bohatá, autorka se s Duchênem a Dufour-Maître setkala alespoň skrze články a „oklikou“ v dalších zdrojích; konečně K. Wolfovou znám jako bystrou, přemýšlivou a pracovitou studentku, jež své literární zaměření vesměs dokazuje znalostmi a poučeným přístupem k textům. Proto lituji, že musím této BP vytknout tolik nedostatků, a že zřejmě vznikala v nepříznivých okolnostech. K obhajobě ji doporučuji, ovšem s naléhavým apelem, aby K. Wolfová vysvětlila příčiny nejzávažnějších chyb a zároveň je alespoň dodatečně uvedla na pravou míru.

S omluvou za zpoždění

Doc. Catherine Ébert, Ph.D.

Praha 30. 8. a 1. 9. 2024